

stantiske kirker omfatter i dag bl.a. metodister, baptister, reformerte og anglikanere og udgør omkring en femtedel af befolkningen. Den islamiske indflydelse, der går over tusind år tilbage, kom med arabiske købmænd, der slog sig ned på Afrikas østkyst. De fleste muslimer bor i de nordlige provinser og udgør ca. en femtedel af befolkningen.

Under kolonitiden var den katolske kirke stærkt associeret med den portugisiske kolonimagt. Befrielsesbevægelsen Frelimo, der i dag er regeringsparti, havde et vanskeligt forhold til den katolske kirke og samarbejdede især med den protestantiske kirke. Da det dengang marxistiske Frelimo overtog regeringen, blev enhver form for religion betragtet med modvilje og visse trosretninger blev forbudt.

I dag hvor Frelimo fortsat er ved magten, men på enhver måde reformeret, er der ingen restriktioner omkring religion og ingen kendte religiøse spændinger, forfølgelse eller begrænsninger. Med sammensætningen af regeringen efter valgene i 1999 synes de fremtrædende trosretninger at være repræsenterede.

Mozambique er den tredjestørste modtager af dansk bistand, og støtte til god regeringsførelse og sikring af menneskerettigheder er en prioritet i bistandssamarbejdet. Danmark er ledende donor til udvikling af retsvæsenet og støtter bl.a. et regionalt center for journalistuddannelse samt flere menneskerettighedsorganisationer.

Nepal

Nepals forfatning af 1990 indeholder i artikel 19 følgende bestemmelse (uautoriseret oversættelse): »1. Enhver person har frihed til at udøve og praktisere sin egen religion. Dette under forudsætning af, at ingen person har lov til at omvende en person fra en religion til en anden. 2. Enhver religiøs retning skal have retten til at fastholde sin uafhængige eksistens og med dette sigte forvalte og beskytte sine religiøse steder og tro.«

I grundloven beskrives Nepal som et hinduistisk kongedømme. Ifølge officielle statistikker er omkring 90 procent af befolkningen hinduer, mens otte procent bekender sig til buddhismen. Der eksisterer herudover små muslimske og kristne befolkningsgrupper.

I praksis gælder, at landets overvejende hinduistiske befolkning i meget udstrakt omfang deler sine helligdomme med det store buddhistiske mindretal. Det gælder i en grad, så mange mennesker i praksis overhovedet ikke skelner

mellem, hvilken religion, de tilhører – eller for den sags skyld er bevidst om det. I tillæg til hinduer og buddhister, lever der et ikke ubetydeligt antal muslimer og kristne i landet. Disse trosretninger ses ikke at være udsat for systematisk diskrimination. Ej heller lejlighedsvis rapporter om diskriminering af f.eks. udenlandske bibelselskaber kan bekræftes af den danske ambassade i Kathmandu. Noget andet er, at typisk vestlige missionsorganisationer, som overtræder forfatningens forbud mod at forsøge at »omvende en person fra en religion til en anden« fra tid til anden kan have svært ved at opnå forlængelse af visa til landet etc. Myndighedernes iver for at forfølge disse sager er begrænset – og kan i visse tilfælde afhænge af, om de pågældende organisationer tillige giver u-landsbistand til landet.

Danmark yder ikke direkte økonomisk støtte til sikring af religionsfriheden, først og fremmest fordi denne frihed som omtalt i høj grad må anses som respekteret. Man yder imidlertid støtte til respekt for menneskerettigheder og demokrati i almindelighed. Den samlede støtte på dette område beløber sig i 2001 til ca. 20 mill. kr. og omfatter bl.a. støtte til de frie medier, til menneskerettighedsorganisationer, til valgkommissionen, til retsvæsenet og til de mest underprivilegerede kaster (dalitterne), samt ikke mindst en betydelig støtte til decentraliseringsprocessen i landet.

Nicaragua

Langt størstedelen af Nicaraguas befolkning er kristne. Heraf tilhører flertallet den romerske katolske kirke (ca. 82 procent af befolkningen i 1998). I begyndelsen af 90'erne havde mange dog kun begrænset kontakt med kirken, og det protestantiske mindretal voksede støt.

Da Sandinisterne mistede magten i 1990 blev forholdet mellem kirke og stat betydeligt mere gnidningsløst end det havde været i starten og midten af 80'erne.

Den nicaraguanske forfatning har sikret en sekulariseret stat og garanteret religionsfrihed siden 1939, men den katolske kirke har beholdt en særlig status i samfundet. Således har katolske religiøse overhoveder stor betydning og indflydelse i samfundet. En stor del af uddannelsessystemet – i særdeleshed de private institutioner, der hovedsageligt retter sig mod middel- og overklassen – kontrolleres af den katolske kirke. I dag sætter den nicaraguanske stat ikke begrænsninger på nicaraguanernes religionsudøvelse, men staten opretholder tætte for-